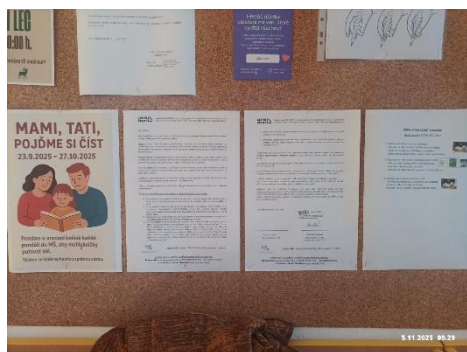

Překvapení v MŠ Voděrady

Celých pět týdnů četli rodiče svým dětem knihy s poučením z nakladatelství Advent-Orion. A pak konečně nastal den **5.11.2025**, den slavnostního vyhodnocení projektu **„MAMI, TATI, POJĎME SI ČÍST“**, který probíhal **pod záštitou MŠMT a osobní záštitou** 2. náměstkyně hejtmana Královéhradeckého kraje a poslankyně Poslanecké sněmovny PČR paní **Mgr. Jany Berkovcové**.

Do školky přijel protagonista aktivity Josef Vavřík — tentokrát i se svou harmonikou.

Děti byly natěšené, ale překvapení teprve začínalo. Do školky totiž zavítal i **ředitel ZŠ, Mgr. Simon Schwab**.

Zástupkyně vedoucí učitelky paní Mrázková představila pana ředitele a přivítala ho, ale protagonistu aktivity úmyslně nepředstavila, ale předala mu slovo. „Jak se máte, děti?“ zazněla první otázka. „Dobře!“ odpověděly jednohlasně.

Najednou se Pepa klepl do čela, zbledl a zvolal: „Já jsem sem přijel a na něco jsem úplně zapomněl!“ Děti zůstaly v úžasu. Pepa je ale nenechal dlouho čekat: „Co musí člověk udělat, když někam přijde?“ „Pozdravit!“ zaznělo okamžitě.

A tak se Pepa omluvil, pozdravil a představil se. „Já jsem Pepa.“ Poté se děti zeptal, proč si myslí, že je mezi nimi i pan ředitel. Odpovědi byly nejisté, a tak jim Pepa prozradil: „Pan ředitel se přišel podívat na své budoucí žáky, aby věděl, kdo a s jakými znalostmi k němu přijde do školy.“

A protože byl ředitel přítomen, děti mu zazpívaly písničku **„Kniha je náš dobrý kamarád“**. Zpívaly tak krásně, že to znělo jako profesionální sbor. Pan ředitel byl nadšený a odměnil je velkým potleskem.

Pak se Pepa posadil na malou židličku mezi děti a začal vyprávět příběh **„Jak Karlík s Tomáškem našli dědečkovu kouzelnou knihu, která změnila celý jeho život“**. Děti poslouchaly s otevřenými pusami a dozvěděly se, že každá kniha, která obsahuje poučení, je kouzelná — a že když se těmito radami řídíme, může se změnit i náš život.

Další překvapení přišlo, když Pepa ukázal největší knihu. „Pane řediteli, jestli se sem nevejde, budete muset přestavět celou hernu,“ žertoval. Ředitel pohotově odpověděl: „Na to jsme vždy připraveni, protože mám děti rád.“ Naštěstí se kniha vešla — i když měla šest metrů!

Děti pak viděly i nejmenší knihu **Kolibřík**, a když Pepa vytáhl z kapsy ještě menší knížečku, školkou se rozlehl smích.

Nakonec Pepa ukázal svou „kouzelnou knihu“ — Bibli. Vysvětlil, že kouzla v ní jsou vlastně rady do života. Když děti chtěly slyšet jedno z nich, Pepa otevřel knihu a přečetl: **„Ve školce jsme všichni kamarádi a vzájemně si pomáháme.“**

A překvapení stále nekončilo. Děti se dozvěděly, že si odnesou svou první kouzelnou knihu **„Pavlíkova cesta do neznáma“**. Aby ji ale získaly, musely nejdříve přijít k panu řediteli, pozdravit ho, podat mu ruku, podívat se mu do očí a představit se.

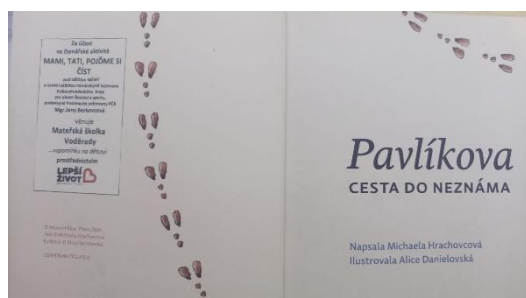

Podání ruky s panem ředitelem bylo pro děti opravdovým vyznamenáním — vždyť ne každý si může podat ruku s „velkým šéfem“ jako s kamarádem.

Nakonec to zvládly všechny děti. A protože nikdo nezapomněl poděkovat, panu řediteli nezbyla žádná kniha. Všichni se společně vyfotografovali na památku a na závěr ještě jednou zazpívali písničku „Kniha je náš dobrý kamarád“.

Celá akce ukázala, že knihy nejsou jen o čtení písmenek. Jsou to kouzelná okna do života, která učí děti i dospělé hodnotám, radosti a přátelství. A když se k tomu přidá trocha humoru, hudby a společného zpěvu, vznikne zážitek, na který se nezapomíná.

Text: Josef Vavřík

Foto: MŠ Voděradý